

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

Protokolant: Agnieszka Michałowska

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca, 12 lipca, 29 września 2016r.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Tomasza Jabłońskiego

sprawy

D. S. (1), syna S. i E. z domu T., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że

1. w dniu 29 października 2013r. w O. przy ul. (...) z mieszkania nr (...) zabrał w celu przywłaszczenia telewizor LED 24 celowy marki O. (...)o wartości 600 zł na szkodę M. T. (1)

tj. o przestępstwo określone w art. 278 § 1 kk

2. w okresie od 8 do 9 listopada 2013r. w O. przy ul. (...) w pomieszczeniu piwnicznym wspólnie i w porozumieniu z P. M. (1) zabrał w celu przywłaszczenia miedziane kable elektryczne o łącznej wartości 2000 zł na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej (...)

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

P. M. (1), syna W. i B. z domu M., ur. (...) O.,

3. w dniu 06-07 października 2013r. w O. przy ul. (...) od strony podwórka zabrał w celu przywłaszczenia 15 sztuk rur wentylacyjnych z blachy nieocynkowanej o wartości łącznej 1200 zł na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej ul. (...)

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

4. w okresie 04-07 listopada 2013r. w O. przy ul. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do pomieszczenia piwnicznego nr (...), gdzie po uprzednim przepiłowaniu kabłąka kłódki zabezpieczającej dostał się do jego wnętrza, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na brak przedmiotów zaboru czym działał na szkodę T. G. (1)

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk

5. w okresie od 08-09 listopada 2013r. w O. przy ul. (...) z pomieszczenia piwnicznego wspólnie i porozumieniu z D. S. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia miedziane kable elektryczne o łącznej wartości 2000 zł na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej (...)

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

6. w okresie 07-08 listopada 2013r. w O. przy ul. (...) dokonał włamania do pomieszczenia piwnicznego należącego do sklepu (...), gdzie po uprzednim przepiłowaniu kabłąka kłódki dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia wieszaka metalowego na ubrania o wartości 250 zł na szkodę D. B. (1)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

I. oskarżonego **D. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z pkt 1 i za to z mocy art. 278§1 kk skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. ustalając iż czyn zarzucany oskarżonemu **D. S. (1)** w punkcie 2 i **P. M. (1)** 5 polegał na tym , że w okresie od 08 - 09 listopada 2013r. w O. przy ul. (...) z pomieszczenia piwnicznego wspólnie i porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia miedzianych kabli elektrycznych o łącznej wartości 60 zł na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej(...)wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 119§1 kk na podstawie art. 17§1 pkt. 6 kpk i art. 414§1 kpk postępowanie umarza,

III. oskarżonego **P. M. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów:

- z pkt 3 z mocy art. 278§1 kk przy zastosowaniu art. 4§1kk skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

- z pkt 4 i 6 z tym ustaleniem, iż czyn z punktu 4 został popełniony na szkodę S. B. (1) oraz że stanowiły one ciąg przestępstw z art. 279§1 kk, art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 91§1kk i za to z mocy art. 279§1 kk, art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw z art. 91§1kk opierając wymiar kary o art. 279§1 kk, w zw z art. 91§1kk przy zastosowaniu art. 4§1kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

IV na podstawie art. 86§1 kk w zw. z art. 91§2 kk przy zastosowaniu art. 4§1kk w miejsce orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeka wobec oskarżonego P. M. (1) karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 63§1kk przy zastosowaniu art. 4§1kk na poczet orzeczonej P. M. (1) kary łącznej zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 26 listopada 2013r. do dnia 27 listopada 2013r. godz. 12.10

VI. na podstawie art. 46§1 kk przy zastosowaniu art. 4§1kk orzeka wobec P. M. (1) obowiązek naprawienia szkody za czyn z pkt 6 poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej D. B. (1) kwoty 250 (dwieście pięćdziesiąt) zł,

VII na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 15, poz. 124 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. J. kwotę 1680 zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego D. S. (1) wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym i kwotę 386,4 zł tytułem podatku VAT od tego wynagrodzenia oraz na rzecz adw. H. S. kwotę 1344 zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego P. M. (1) wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym i kwotę 309,12 zł tytułem podatku VAT od tego wynagrodzenia,

VIII na podacie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonych D. S. (1) i P. M. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty.

Sygn. akt VII K 1155/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. T. (1) jest właścicielem mieszkania położonego przy ul. (...) w O.. W czerwcu 2013r. mężczyzna ten zakupił w hipermarkecie (...) 24 - calowy telewizor LED marki O. (...). Telewizor ten użytkował on na działce, a następnie we wrześniu został on przetransportowany do wyżej wymienionego mieszkania M. T. (1). Telewizor umieszczony w kartonie stał w jednym z pokoi, za szafą.

We wrześniu 2013r. do M. T. (1) zgłosił się D. S. (1) celem najęcia od niego pokoju. Wymienieni doszli do porozumienia i zawarli ustną umowę najmu. D. S. (1) pod koniec września 2013r. zamieszkał wraz z M. T. (1). D. S. (1) zajmował wówczas pokój, gdzie wcześniej M. T. (1) umieścił wymieniony wcześniej telewizor marki O. (...).

Pod koniec października D. S. (1) poinformował M. T. (1), że nie będzie dłużej najmował od niego pokoju, natomiast w dniu 29 października 2013 r. ostatecznie wyprowadził się z mieszkania należącego do wynajmującego. W tym też dniu D. S. (1) oprócz swoich rzeczy, zabrał z pokoju w którym zamieszkiwał telewizor marki O. (...)uprzednio wyjąwszy go z kartonowego opakowania, gdzie był przechowywany.

W dniu 30 października 2013r. M. T. (1) stwierdził brak telewizora. Po nieudanej próbie kontaktu telefonicznego z D. S. (1) złożył on zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa.

D. S. (1) po dokonanych zaborze telewizora, sprzedał go następnie bliżej nieustalonej osobie za kwotę 200 zł. Zdarzenie miało miejsce na ul. (...) w O.. Uzyskaną kwotę przeznaczył na własne potrzeby.

W dniu 01 kwietnia 2016r. D. S. (1) przekazem pocztowym przelał na rzecz M. T. (1) kwotę 600 zł tytułem zwrotu pieniędzy za uprzednio zabrany telewizor.

(dowód: zeznania M. T. k. 2-2v., 243-243v., 534v.-535, wyjaśnienia D. S. k. 23v., 242v.-243, 534-534v., kopia potwierdzenia przekazu pocztowego k. 532, kopia paragonu k. 241)

P. M. (1) wraz ze swoim ojcem W. M. (1) przez okres około 3 lat, do października 2013r. zamieszkiwał w mieszkaniu u T. G. (1), w O. przy ul. (...).

W tym okresie W. M. w pomieszczeniu piwnicznym przynależącym do mieszkania T. G. (1) przechowywał drewno i narzędzia w postaci toporków i siekiery. W tym okresie P. M. (1) miał swobodny dostęp do klucza umożliwiającego dostanie się do pomieszczeń piwnicznych w wymienionym bloku mieszkalnym.

W październiku 2013r. zmarł ojciec P. M. (1). Mężczyzna, z uwagi na brak zgody T. G. (1) na dalsze tam zamieszkiwanie wyprowadził się. Zabrał wówczas za zgodą i wiedzą T. G. (1) drewno zakupione przez jego ojca, a następnie po kilku dniach również pozostałe jego rzeczy.

W miesiącu tym nie posiadał on środków na życie, wobec powyższego postanowił on dokonać zaboru rur wentylacyjnych znajdujących się w O. przy ul. (...), a należących do istniejącej tam Wspólnoty Mieszkaniowej. W tym celu udał się on w to miejsce w okresie 06 - 07 października i wyłamał 15 sztuk rur wentylacyjnych wykonanych z blachy nieocynkowanej, które następnie zabrał i sprzedał na złom. Uzyskane z transakcji pieniądze przeznaczył na życie.

Wartość skradzionych rur wentylacyjnych wynosiła 1200 zł.

Następnie w okresie od 04 do 07 listopada 2013r. P. M. (1) udał się ponownie na ul. (...).

Tam przepiłował kłódkę zabezpieczającą wejście do piwnicy T. G. (1) i dostał się do tego pomieszczenia w celu dokonania zaboru znajdujących się tam przedmiotów. Z uwagi jednak na to, że w pomieszczeniu tym nie znalazł on rzeczy przedstawiających wartość majątkową, nic stamtąd nie zabrał i oddalił się z owego miejsca.

(dowód: zeznania T. G. k. 41-41v., 88v.-89, 289v., 601v.-602, częściowo wyjaśnienia P. M. k. 60-60v., 105, 242v., 533v.-534, protokół oględzin k. 34-35, 46-48, 50, zeznania J. B. k. 29, 243v., 564, pismo z ZBK wraz załącznikami k. 511-515,)

W okresie od 07 do 08 listopada 2013r. P. M. (1) ponownie udał się na ul. (...) i za pomocą klucza dostał się do pomieszczeń piwnicznych. Na miejscu wymieniony przepiłował za pomocą piłki do metalu kabłąk kłódki zabezpieczającej wejście do pomieszczenia piwnicznych przynależnego do sklepu odzieżowego (...) będącego wówczas własnością S. B. (1), a prowadzonego przez wymienioną i jej córkę D. B. (1). Z pomieszczenia tego mężczyzna zabrał

następnie duży metalowy wieszak na ubrania o wartości 250 zł. Następnie przedmiot ten mężczyzna sprzedał na jednym ze skupów złomu w O. za bliżej nieustaloną kwotę pieniędzy.

W dniu 16 marca 2015r. S. B. (2) zmarła. W wyniku postępowania o stwierdzenie nabycia spadku i dział spadku spadek po zmarłej nabyli D. B. (1) i M. B. (1). W wyniku powyższych postępowań prawo własności lokalu gdzie zlokalizowany jest sklep przypadło D. B. (1), która nadal prowadzi działalność gospodarczą zapoczątkowaną przez jej matkę.

(dowód: zeznania D. B. k. 90v.-91, 267, 535-535v., zeznania H. O. k. 101v.-102, 267, 535v., zeznania M. B. k. 535, częściowo wyjaśnienia P. M. k. 60-60v., 105, 242v., 533v.-534)

Sprzedając rzeczy pochodzące z przestępstwa na skupach złomu P. M. (1) każdorazowo korzystał z pośrednictwa innych klientów tych skupów, tak aby nie robić tego na swoje nazwisko.

(dowód: częściowo wyjaśnienia P. M. k. 60-60v., 105, 242v., 533v.-534)

Na początku listopada 2013r. D. S. (1) i P. M. (1) którzy znali się z okresu wcześniejszego postanowili natomiast dokonać kradzieży kabli elektrycznych znajdujących się w piwnicy bloku mieszczącego się w O. przy ul. (...), a które były własnością Wspólnoty Mieszkaniowej (...).

W okresie od 08 do 09 listopada 2013r. obaj mężczyźni weszli do pomieszczeń piwnicznych w wymienionym powyżej miejscu i tam oderwali kable od ścian korytarza piwnicznego, a następnie zabrali je ze sobą. Następnie kable te zostały przez nich opalone w bliżej nieokreślonym lesie i zaniezione do skupów złomu przy ul. (...) i ul. (...). Tam wymienieni za pośrednictwem bliżej nieustalonych osób sprzedali kable, a uzyskane środki podzieli po równo między siebie.

Wartość zabranych przez D. S. (1) i P. M. (1) kabli to 60 zł.

(dowód: zeznania K. R. k. 12, 86v.-87, 266v., 563v., zeznania D. B. k. 90v.-91, 267, 535-535v., zeznania H. O. k. 101v.-102, 267, 535v., zeznania T. G. k. 41-41v., 88v.-89, 289v., 601v.-602, częściowo wyjaśnienia D. S. k. 23v., 242v.-243, 534-534v., częściowo wyjaśnienia P. M. k. 60-60v., 105, 242v., 533v.-534, protokół oględzin k. 16-17, pisemna opinia biegłego rzeczoznawcy J. G. wraz z załącznikami k. 572- 577, informacje od Wspólnoty Mieszkaniowej i Zarządcy Nieruchomości wraz z załącznikami k. 546, 552-554)

D. S. (1) nie cierpi na chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe, ani organiczne zaburzenia osobowości. Wymieniony posiada natomiast cechy osobowości dyssocjalnej. Tempore criminis jego zdolności rozpoznania znaczenia czynów oraz zdolność do pokierowania swoim postępowaniem nie była zaburzona w rozumieniu art. 31 § 1 kk czy art. 31 § 2 kk.

(dowód: opinia sądowo – psychiatryczna k. 452-455)

P. M. (1) również nie cierpi na chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe, ani inne zakłócenia czynności psychicznych. W czasie popełnienia czynów mógł on rozpoznać ich znaczenie i pokierować własnym zachowaniem. Sprawność umysłowa P. M. kształtuje się w normie, na poziomie poniżej przeciętnej. Zdolność spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania zdarzeń przebiega prawidłowo. Ma on prawidłowo zachowane funkcje poznawcze, które nie wskazują na występowanie organicznych uszkodzeń OUN. U P. M. występują cechy osobowości dyssocjalnej.

(dowód: opinia sądowo – psychiatryczna k. 280- 283, opinia sądowo – psychologiczna k. 277-279)

D. S. (1) był uprzednio karany sądowo za czyny przeciwko mieniu oraz bezpieczeństwu w komunikacji.

(dowód: informacja z KRK k. 61-62, 355-356 odpis wyroku k. 75-77,82, informacja z NOE SAD k. 448)

P. M. (1) również był uprzednio karany sądowo, za czyny przeciwko mieniu oraz przeciwko życiu i zdrowiu.

(dowód: informacja z KRK k. 66-67, 357-358, zawiadomienie o osadzeniu k. 240, odpis wyroku k. 80, 84)

W toku postępowania przygotowawczego D. S. (1) przyznał się do zarzuconych mu czynów (pkt I i II a/o) i wyjaśnił, że pod koniec września 2013r. wynajął pokój w mieszkaniu przy ul. (...), ogłoszenie w tym zakresie znalazł w gazecie. Podał on, że w pokoju, koło szafy stał w kartonie telewizor. Dalej podał, że nie podobało mu się mieszkanie postanowił się wyprowadzić, a opuszczając mieszkanie zabrał ze sobą telewizor. Wskazał również, że następnie telewizor ten sprzedał przy pierwszej okazji nieznanemu osobie na ul. (...) za kwotę 200 zł, przeznaczając ją na własne potrzeby. Następnie wyjaśnił, że następnie zamieszkał u T. G. (1), która jest jego daleką rodziną. Wskazał również, że wcześniej mieszkał tam P. M. (1), którego poznał trochę wcześniej. Wyjaśnił także, że obaj wpadli na pomysł żeby zabrać kable elektryczne z piwnicy i je sprzedać. Następnie według wyjaśnień D. S. na początku listopada 2013r. wieczorem poszli wspólnie z P. M. do piwnicy i z korytarza zerwali kable instalacji elektrycznej, które to następnego dnia opalili w lesie i sprzedali na skupie metali przy ul. (...)i (...), za co dostali około 70 zł, którymi się podzielił po równo. Wskazał on wówczas, że pieniądze te przeznaczył na zakup jedzenia. **(k. 23v.)**

Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego P. M. (1) przyznał się do zarzucanych mu czynów (pkt 3, 4,5 a/o). Wyjaśnił wówczas, że gdy mieszkał na ul. (...) to wynajmowała mu stancję T. G., a tam mieszkał również jego ojciec, który zmarł 2 miesiące temu. Dodał, że jego ojciec w piwnicy T. G. składował drewno, które wcześniej kupił, więc postanowił, że skoro tam już nie mieszka, a ojciec nie żyje to zabierze z piwnicy drewno i je sprzeda. Dodał, że przepiłował kłódkę brzeszczotem, bo Pani G. nie chciała udostępnić mu piwnicy. Wskazał, że po przepiłowaniu kłódki stwierdził, że nie ma tam jego drzewa i w związku z tym nic nie zabrał z piwnicy. Podał także, że nie rozmawiał z G. na temat włamania. W wyjaśnieniach tych P. M. wskazał również, że razem z D. S. (1) postanowili, że zerwą z piwnicy kable miedziane elektryczne i sprzedadzą je na złom. Wskazał, że sprzedali je na złomie przy ul. (...)i (...), a wcześniej je wypalili. Nadto w toku przesłuchania wymieniony wskazał, że na początku października nie miał pieniędzy na życie i postanowił, że zabierze rury wentylacyjne w blokowisku przy ul. (...). Dodał, że obłamał te rury i sam zaniósł do sprzedaży na ul. (...), ale otrzymał za nie tylko 12 zł bo były lekkie. **(K. 60 - 60v.)** Przesłuchany ponownie w toku postępowania przygotowawczego po uzupełnieniu zarzutów o czyn z art. 279 § 1 kk dotyczący włamania do sklepu (...) P. M. przyznał się do popełnienia wszystkich zarzuconych mu czynów i wyjaśnił, że dokonał jeszcze jednego włamania do piwnicy przy ul. (...) skąd po przepiłowaniu pilką kłódki dostał się do wnętrza piwnicy i zabrał stamtąd taki metalowy wieszak na ubrania. Dodał, że to było jakoś wieczorem, ale nie pamiętał daty. Dalej wyjaśnił, iż ten wieszak sprzedał gdzieś na skupie złomu na mieście, ale nie pamiętał gdzie dokładnie i za ile. Wskazał również, że włamania dokonał sam i nie wiedział czyja to była piwnica. Podkreślił również, że do głównej piwnicy przy ul. (...) wchodził za pomocą klucza, który udostępniła mu T. G., z uwagi na to, że tam mieszkał i chodził do tej piwnicy po różne rzeczy, m.in. drzewo. Wskazał, że klucz ten mógł on sobie brać kiedy chciał bo on leżał w mieszkaniu i jako jej lokator mógł go używać. Wyjaśnił on wówczas, że skradzione kable i rury sprzedawał na skupie za pośrednictwem „jakiś meneli”, którzy byli też na skupie i sprzedawali złom. Podał także, że ani on ani D. S. (1) nie wystawiali nic sami na swoje nazwiska. Nadto wskazał, że nie pamięta ile pieniędzy dostali za pozostałe rzeczy sprzedane na złomie, a pieniądze przeznaczał na życie. **(k. 105).**

W toku pierwszego rozpoznawania sprawy w postępowaniu jurysdykcyjnym P. M. (1) przyznał się do dwóch pierwszych czynów i odmówił składania wyjaśnień. Podał, że podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym nie mówił nic o kablach. Dodał, że do tego wieszaka przyznaje się, bo go wziął. Wyjaśnił, że nie przyznaje się do czynu z pkt II i III bo nie wiedział skąd się wzięły te wyjaśnienia, on tak nie wyjaśniał. Podał, że czytał protokół, ale nie przyznaje się do tego. Wskazał wówczas również, że to były jedyne wyjaśnienia jakie składał i nie było między nimi konfrontacji, nie byli przesłuchiwani w jednym czasie. Zaprzeczył, aby z współoskarżonym dokonał kradzieży z czynu III. **(k. 242v.)**

W toku pierwszego rozpoznawania sprawy w postępowaniu jurysdykcyjnym D. S. (1) przyznał się do kradzieży telewizora, do czynu z pkt II natomiast nie przyznał się. Wyjaśnił, że co do kabli przyznał się na policji, albowiem policjanci powiedzieli, że M. zeznał na niego, że gdzieś z nim był i jeśli się przyzna to go wypuszczą, bo był zatrzymany.

Dodał, że bał się że dostanie sankcję, to się przyznał. Wyjaśnił również, że on na początku nie chciał się przyznać, ale go zastraszyli sankcją. Pokreślił, iż wzięli go do pokoju i tam siedział P. i on wybuchłem wtedy, policja mu powiedziała, że P. powiedział o tych kablach, a jego tam nie było. Dodał, że razem byli w jednym pomieszczeniu, P. powiedział, że się przyznaje. Wskazał również, że jak on byłem to przy nim nic P. M. nie mówił o jego udziale. Wskazał również, że Policja go zabrała i wypuściła do domu. Wskazał, że Ci sami funkcjonariusze, którzy robili im konfrontację potem przesłuchiwali ich osobno. **(k. 242v.-243)**

W toku ponownego rozpoznawania spraw P. M. (1) przyznał się do zarzucanych mu czynów za wyjątkiem czynu zarzucanego mu w pkt 4. Wyjaśnił, że mieszkał u T. G. (1) i jak on miał się tam włamać jak tam było jego drzewo. Podał także, że miał klucze do piwnicy bo dała mu je T. G. (1). Dodał, że drzewo potrzebne mu było bo palił w piecu. Odnośnie wyjaśnień z postępowania przygotowawczego wskazał, że komenda tak sobie napisała, jednocześnie jednak podkreślił, że podpisy na k. 60-60v. są jego podpisami. Wskazał także, że wcześniej przesłuchiowano T. G. i stąd policjanci mieli wiedzę o jego ojcu i drzewie. Podał również, że między nim a D. S. (1) nie przeprowadzono konfrontacji, byli oni przesłuchiwany w oddzielnych pomieszczeniach. **(k.533v.-534v.)**

W toku ponownego rozpoznawania sprawy D. S. (1) przyznał się do kradzieży telewizora i wskazał, że żałuje tego co zrobił, a ponadto podał, że zwrócił pokrzywdzonemu pieniądze. Odnośnie kradzieży kabli wyjaśnił natomiast, że na komendzie przyznał się do tego czynu, z uwagi na to, że był zastraszony. Obecnie nie przyznawał się gdyż tego nie zrobił. Podał, że jak zostali zatrzymani do wyjaśnienia na tzw. dołku, on się nie przyznawał na początku, a wówczas policjanci zaczęli go straszyć, że P. M. zeznał przeciwko niemu i że jeżeli się nie przyzna to załatwią mu areszt do sprawy. Podał, że się bał bo przybywał w zakładzie poprawczym, dodał także że policjanci powiedzieli mu co on mówił i wskazali, że będzie dla niego najlepiej jak się przyzna i pójdzie na samo ukaranie. Wskazywał również, że nie wzięli ich do pokoju i wtedy wybuchł, że P. niby powiedział, że on tam był. Dodatkowo wyjaśnił, że nie mieszkał razem z P. M. na stacji, on się wprowadził, a M. się wyprowadził. Podał również, że nic mu nie wiadomo na temat kluczy do piwnicy, jak je chciał to T. G. mu je dawała. **(k. 534-534v.)**

Sąd zważył, co następuje:

Oceniając wyjaśnienia oskarżonych Sąd doszedł do wniosku, iż na wiarę zasługiwały wyjaśnienia obu oskarżonych złożone w toku postępowania przygotowawczego oraz te części wyjaśnień D. S. z postępowania sądowego w których przyznał się on do popełnienia czynu na szkodę M. T. (1) oraz te wyjaśnienia P. M. w jakim przyznał się od do zarzucanych mu czynów.

Natomiast wyjaśnienia oskarżonych z postępowania sądowego, w których zaprzeczyli oni popełnieniu przez nich czynów opisanych w akcie oskarżenia uznać należało zdaniem Sądu za przyjętą przez nich linię obrony, która miała za cel ich uniewinnienie.

Za taką oceną wyjaśnień oskarżonych przemawia przede wszystkim fakt, że poza głośnymi twierdzeniami oskarżonych jakoby ich wyjaśnienia w toku postępowania przygotowawczego miały zostać wymuszone przez funkcjonariuszy wykonujących czynności brak jest na powyższe jakichkolwiek dowodów. I tak wskazać należy, że przesłuchani w toku postępowania funkcjonariusze Policji w osobach M. G., Z. O., T. S. i A. G. zeznali, że nie wymuszali w żadnym wypadku zeznań od wymienionych, nie sugerowali treści wyjaśnień, ani nie dopuszczali się wobec nich żadnych bezprawnych zachowań. Nadto obaj oskarżeni potwierdzili treść swoich wyjaśnień z postępowania przygotowawczego własnoręcznymi podpisami na protokołach. Wreszcie podkreślić należy, że wyjaśnienia oskarżonych nie korespondują ze sobą wzajemnie m.in. w zakresie w jakim D. S. wskazywał, że dokonano konfrontacji między nimi, a P. M. powyższemu zaprzeczył. W aktach sprawy brak jest również dokumentu potwierdzającego dokonanie konfrontacji między oboma oskarżonymi, a gdyby czynność taką wykonano z pewnością zostałaby ona udokumentowana stosownym protokołem. Dodatkowo podkreślić należy, że wyjaśnienia D. S. jakoby P. M. miał zostać przesłuchany przed jego przesłuchaniem nie korespondują z treścią protokołów zatrzymania osoby i protokołów przesłuchań. Z dokumentów tych wynika, że D. S. został zatrzymany w dniu 25 listopada 2013r. o godz. 12:50 i został przesłuchany w dniu 26 listopada 2013r. o godz. 11:00, natomiast P. M. został zatrzymany w dniu 26

listopada 2013r. o godz. 07:30 i przesłuchany był w dniu 27 listopada 2013r. o godz. 10:00, a więc już po przesłuchaniu D. S.. Podkreślenia wymaga również i to, że P. M. wskazywał, że policjanci oprócz bicia go zadawali mu sugerujące pytania, jednakże mimo posługiwania się tym pojęciem nie potrafił wskazać żadnego takiego pytania, co również świadczy o tym, że treść wyjaśnień z postępowania sądowego była jedynie jego linią obrony. Wreszcie wskazać należy również i na to, że P. M. przesłuchiwany był dwa razy w toku postępowania przygotowawczego i dwukrotnie przyznał się do zarzuconych mu czynów, w tym tego polegającego na kradzieży kabli miedzianych. Dodać wypada, że w toku tych drugich wyjaśnień mężczyzna podał dodatkowe okoliczności dotyczące zarzucanych mu przestępstw, przy czym zdaniem Sądu gdyby rzeczywiście pierwsze wyjaśnienia złożył pod przymusem, to w toku drugich nie podawałby on okoliczności, które dodatkowo uwiarygadniały te pierwsze wyjaśnienia. Nadto z wyjaśnień wymienionego wynika, iż tylko te pierwsze wyjaśnienia miały zostać wymuszone, nie wskazał przy tym powodów dla których podczas drugich wyjaśnień również przyznał się do wszystkich stawianych mu zarzutów, skoro nie zastosowano wobec niego środków zapobiegawczych, których stosowaniem go straszono.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał za wiarygodne te wyjaśnienia oskarżonych w których przyznali się oni do popełnienia zarzuconych im czynów. Były one złożone w krótki czas od ich zaistnienia, kiedy pamięć o zdarzeniach była najlepsza, nadto wymienieni z uwagi na ich zatrzymanie mieli ograniczone możliwości porozumiewania się i uzgodnienia wspólnej korzystnej dla siebie wersji ich przebiegu.

Odnosnie wskazywanych już zeznań M. G., Z. O., T. S. i A. G. to zdaniem Sądu wobec okoliczności wcześniej podanych, a nadto wobec tego, że zeznania funkcjonariuszy były ze sobą spójne i korespondowały wzajemnie, a także z uwagi na to, że brak jest jakichkolwiek dowodów na to, aby wymienieni mieli wymuszać treść wyjaśnień oskarżonych brak było podstaw do tego aby odmówić im wiary.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania pokrzywdzonego M. T.. Mężczyzna w sposób jasny, logiczny i rzeczowy opisał okoliczności kradzieży telewizora i okoliczności towarzyszące tym wydarzeniom, w tym te kiedy i za jaką kwotę nabył on telewizor, gdzie go trzymał, w jakich okolicznościach zorientował się, że został on skradziony. Jego zeznania w tym zakresie w pełni korespondują również z wyjaśnieniami D. S., a odnośnie wartości telewizora z okazanym przez świadka protokołem.

Sąd jako prawdziwe uznał również zeznania J. B. (2), który to opisał okoliczności ujawnienia zaboru rur wentylacyjnych na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej (...). Świadek opisał kiedy rury te zamontowano i kiedy dokonano ich zaboru. Opisał również wymiary skradzionych rur. Jego zeznania korespondują z wyjaśnieniami P. M., który przyznał się do ich wyrwania a następnie wyniesienia i sprzedania. Mając na uwadze powyższe brak było podstaw do ich kwestionowania.

W pełni wiarygodne były również zeznania T. G. (1). Kobieta wskazała, że przed dokonaniem czynu na jej szkodę wynajmowała stancję P. M. i jego ojcu, przy czym kobieta w swoich zeznaniach wyraźnie uwypukliła fakt, że P. M. już wcześniej odebrał od niej rzeczy należące do jego zmarłego ojca, a znajdujące się w jej piwnicy i wydała mu ona je dobrowolnie. W tym więc zakresie wyjaśnienia oskarżonego jakoby próbował dostać się do piwnicy kobiety w celu odebrania swojej własności należało uznać za próbę zmniejszenia zakresu swojej odpowiedzialności karnej. Pokreślić bowiem należy, że T. G. nie miała żadnego interesu w składaniu zeznań na niekorzyść oskarżonego. Podkreślić bowiem należy, że T. G. nie wskazywała w swoich pierwszych zeznaniach na P. M. jako ewentualnego sprawcę przestępstwa, co więcej w ogóle w tych zeznaniach nie wspomniała o oskarżonym. Z pewnością gdyby natomiast nie chciała ona wydać mu przedmiotów jak opisał to P. M. to kobieta powiązałaby ten fakt z usiłowaniem kradzieży z włamaniem do jej piwnicy. O jego osobie kobieta zeznała natomiast dopiero podczas drugiego przesłuchania, gdy policjanci weryfikowali wersję przedstawioną przez samego oskarżonego. Mając na uwadze powyższe brak było podstaw do wątplenia w prawdziwość zeznań T. G. (1).

Zdaniem Sądu w pełni na wiarę zasługiwały również zeznania D. B. (1) i H. O. (2), w których to opisały one okoliczności ujawnienia kradzieży metalowego wieszaka z pomieszczenia piwnicznego, który przynależał do lokalu w którym znajduje się sklep (...). Ich zeznania korespondowały ze sobą wzajemnie, obie kobiety potwierdziły, że w piwnicy

znajdował się metalowy wieszak. Dodatkowo z zeznań D. B. wynika, iż właścicielką sklepu w momencie dokonania włamania była jej matka. W toku postępowania po uchyleniu orzeczenia przez Sąd Okręgowy kobieta dodatkowo podała, że to ona obecnie prowadzi sklep, który to przypadł jej w wyniku postępowania o dział spadku toczącego się z udziałem jej brata. Podawane okoliczności nie budziły wątpliwości Sądu, również strony nie kwestionowały zeznań obu świadków. Zeznania obu wymienionych kobiet korespondują również z wyjaśnieniami P. M., który przyznał się do dokonania włamania do piwnicy. Dodatkowo wskazać należy, że D. B. podała, że w momencie ujawnienia włamania do piwnicy jej matki widziała powyrywane kable ze ściany korytarza.

Jako wiarygodne Sąd uznał zeznania M. B. (1), którego zeznania były przydatne jedynie pod kątem ustalenia, kto jest następcą prawnym zmarłej S. B. (1) i na czyją rzecz należy zasądzić obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem popełnionym przez P. M. a polegającym na zaborze wieszaka z pomieszczenia piwnicznego przynależnego do sklepu (...). W tym zakresie świadek zeznał tożsamo do swojej siostry D. B., stąd też brak było powodów aby podważać te zeznania.

Sąd jako wiarygodne uznał również zeznania K. R., z tym zastrzeżeniem, że podana przez świadka wartość szkody w rzeczywistości była wartością położenia nowej instalacji, co zresztą wprost wynikało z jego zeznań. Poza powyższym świadek zeznał w jakich okolicznościach ujawniono kradzież. Jego zeznania potwierdzone są zeznaniami D. B., która także widziała, że doszło do kradzieży instalacji elektrycznej. Podkreślić należy, że dokonanie przestępstwa zostało również potwierdzone protokołem oględzin. Wreszcie wskazać należy, że zeznania wymienionego korespondują z pierwszymi wyjaśnieniami oskarżonych, w których przyznali się oni do popełnienia czynu, a D. S. opisał co następnie zrobili z kablami. W tym zakresie na sprawstwo oskarżonych wskazuje również to, że same drzwi do pomieszczeń piwnicznych nie były uszkodzone, a obaj oskarżeni dysponowali kluczem do tych pomieszczeń. Biorąc również pod uwagę to, że D. S. potwierdził swoją znajomość z P. M. oraz to, że w mniej więcej w tym samym czasie P. M. dokonał dwóch przestępstw w tych samych pomieszczeniach piwnicznych, również dostając się do pomieszczeń piwnicznych za pomocą klucza, do czego się przyznał trudno uznać, aby czynu tego dokonały inne osoby niż oskarżeni.

Sąd dał wiarę opinii biegłego rzeczoznawcy J. G., który to dowód został dopuszczony na okoliczność ustalenia wartości kabli miedzianych, których zaboru w celu przywłaszczenia dopuścili się oskarżeni z piwnicy na ul. (...). Biegły szczegółowo przedstawił jak wyglądał proces ustalenia wartości tych kabli, a wnioski opinii nie były kwestionowane przez strony. Opinia biegłego była również szczegółowa, nie zawierała wewnętrznych sprzeczności, a wnioski z niej płynące były logiczne.

Nadto jako wiarygodne Sąd ocenił opinię sądowo – psychiatryczną dotyczące oskarżonych, oprócz tej dotyczącej D. S. z postępowania przygotowawczego oraz opinię sądowo – psychologiczną dotyczącą oskarżonego T. M..

W tym zakresie wskazać należy, że zakwestionowana opinia z postępowania przygotowawczego została sporządzona jedynie przez jednego biegłego, podczas gdy przepis art. 202 § 1 kpk wynika, iż opinia taka winna być sporządzona przez dwóch biegłych psychiatrów. Mając powyższe na uwadze, a także zalecenia Sądu Okręgowego – w toku ponownego rozpoznawania sprawy Sąd dopuścił nowy dowód z opinii biegłych psychiatrów na okoliczność poczytalności oskarżonego D. S..

Z owej opinii wynika, że brak jest podstaw do kwestionowania poczytalności oskarżonego D. S. w zakresie zarzuconych mu czynów. Tożsame wnioski odnośnie oskarżonego P. M. wynikają z opinii dopuszczonej na okoliczności jego poczytalności. Nadto P. M. został również poddany badaniom przez biegłego psychologa, która także wypowiedziała się o stanie psychicznym oskarżonego oraz o jego sprawności umysłowej, zdolności postrzegania, zapamiętywania i odtwarzania zdarzeń oraz funkcjonowaniu poznawczym.

Wszystkie wskazane powyżej opinie zostały sporządzone przez osoby dysponujące odpowiednią wiedzą, wykształceniem, dużym doświadczeniem zawodowym. Nadto ich wnioski zostały sformułowane po badaniu oskarżonych. W treści tych opinii Sąd nie ujawnił sprzeczności, a nadto były one jasne, spójne i odpowiadały na pytania postawione przez Sąd. Mając powyższe na uwadze brak było podstaw do kwestionowania ich wartości dowodowej.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów w postaci kart karnych, odpisów wyroków, protokołów oględzin, protokołów zatrzymania, zawiadomienia o osadzeniu, kopii paragonu, odpisu skróconego aktu urodzenia, umowy o pracę, wydruku z systemu NOE-SAD, informacji z (...) sp. z o.o. wraz z dołączonymi do niej uchwałami, kopii dowodu nadania przekazu pocztowego, pisma wspólnoty mieszkaniowej przy ul. (...), pism zarządcy nieruchomości. Dowody te nie były kwestionowane przez strony, nadto zostały sporządzone bądź przez uprawnione podmioty, bądź stanowiły potwierdzenie okoliczności podawanych przez świadków. Mając na uwadze powyższe Sąd nie znalazł podstaw do ich kwestionowania. Zwrócić jedynie należy uwagę na to, że ustalając wysokość szkody poniesionej przez wspólnotę mieszkaniową budynku przy ul. (...) Sąd oparł się na opinii biegłego rzeczoznawcy, albowiem szkodą w tym wypadku jest wartość przedmiotów których zaboru dokonali oskarżeni, nie zaś koszt poniesiony przez Wspólnotę Mieszkaniową na przywrócenie stanu przed dokonaniem przez D. S. i P. M. przestępstwa.

W świetle zgromadzonego i omówionego materiału dowodowego wina i sprawstwo oskarżonych nie budziła wątpliwości. Zdaniem Sądu wykazano zostało, że

1) **D. S. (1)**

- w dniu 29 października 2013r. w O. przy ul. (...) z mieszkania nr (...) zabrał w celu przywłaszczenia telewizor LED 24 calowy marki O. o wartości 600 zł na szkodę M. T. (1) - **czym wyczerpał on znamiona przestępstwa z art. 278§1 kk**

2) **P. M. (3)**

- w dniu 06-07 października 2013r. w O. przy ul. (...) od strony podwórka zabrał w celu przywłaszczenia 15 sztuk rur wentylacyjnych z blachy nieocynkowanej o wartości łącznej 1200 zł na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej ul. (...) **czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278§1 kk**

-w okresie 04-07 listopada 2013r. w O. przy ul. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do pomieszczenia piwnicznego nr (...), gdzie po uprzednim przepiłowaniu kabłąka kłódki zabezpieczającej dostał się do jego wnętrza, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na brak przedmiotów zaboru czym działał na szkodę T. G. (1) **czym wyczerpał on znamiona przestępstwa z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk**

- w okresie 07-08 listopada 2013r. w O. przy ul. (...) dokonał włamania do pomieszczenia piwnicznego należącego do sklepu (...), gdzie po uprzednim przepiłowaniu kabłąka kłódki dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia wieszaka metalowego na ubrania o wartości 250 zł na szkodę D. B. (1) **czym wyczerpał on znamiona przestępstwa z art. 279§1 kk**

Obaj zaś oskarżeni:

- w okresie od 08-09 listopada 2013r. w O. przy ul. (...) z pomieszczenia piwnicznego wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia miedzianych kabli elektrycznych o łącznej wartości 60 zł na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej (...)- **czym wyczerpali znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 kw**

Podkreślić należy w tym miejscu, że Sąd zgodnie z zaleceniami Sądu Okręgowego dopuścił dowód z opinii biegłego rzeczoznawcy, który to dokonał wyceny wartości skradzionych kabli na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej (...). Z uwagi natomiast na to, że biegły wycenił wartość kabli na kwotę 60 zł należało w tym zakresie zmienić opis czynu popełnionego przez oskarżonych w okresie 08-09 listopada 2013r. a następnie zakwalifikować go jako wykroczenie z art. 119 § 1 kw, albowiem wartość szkody jaką wyrządzili oskarżeni nie przekroczyła 1/4 minimalnego wynagrodzenia za pracę, które to wynosiło w tym czasie 1600 zł. Pomimo powyższego ustalenia, tj. że oskarżeni dopuścili się wykroczenia z art. 119 § 1 kw to postępowanie w tym zakresie należało umorzyć. Zgodnie bowiem z art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. Mając na uwadze fakt, iż okres 2 lat wskazany w

cytowanym przepisie już upłynął w sprawie wystąpiła negatywna przesłanka procesowa określona w art. 17 § 1 pkt 6 kpk, to z kolei obligowało Sąd do umorzenia postępowania na podstawie art. 414 § 1 kpk.

Niewątpliwie zaś obaj oskarżeni wypełnili znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk w przypadku czynu z pkt 1 a/o w odniesieniu do D. S. (1) i czynu z pkt 3 a/o w przypadku P. M.. Nadto ten ostatni wypełnił również znamiona przestępstwa kradzieży z włamaniem i usiłowania takiej kradzieży – odpowiednio pkt 6 a/o i 4 a/o.

Czyn zabroniony sypizowany treścią art. 278 § 1 kk należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie rzeczy. Przystępstwo to może być zatem popełnione wyłącznie w formie zamiaru bezpośredniego.

Przedmiotem ochrony czynu zabronionego sypizowanego treścią art. 278 § 1 Kk jest m.in. własność – jako podstawowe prawo rzeczowe. Oskarżeni swoim zachowaniem naruszyli to prawo, albowiem przedmioty, których zaboru dokonali, odpowiednio w postaci telewizora i rur wentylacyjnych stanowiły własność pokrzywdzonych.

Przedmiotem bezpośredniego działania sprawcy czynu z art. 278 § 1 kk jest przede wszystkim rzecz ruchoma, przedstawiająca wartość majątkową, stąd też nie może budzić wątpliwości, że wymienione powyżej przedmioty będące przedmiotem kradzieży, o wymiernej wartości, stanowiły rzeczy ruchome w rozumieniu art. 278 § 1 kk.

Analizując zachowanie się oskarżonych, przedstawione przez samych oskarżonych w ich pierwszych wyjaśnieniach, nie mogło budzić wątpliwości, to że oskarżeni działali umyślnie, z zamiarem bezpośrednim zaboru cudzego mienia.

Przechodząc do zarzucanych P. M. przestępstw usiłowania włamania i włamania wskazać należy, że zachowanie się sprawcy przestępstwa określonego w art. 279 § 1 polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia, przy czym zabór musi zostać dokonany z włamaniem. Kradzież z włamaniem różni się od tzw. zwykłej kradzieży sposobem jej popełnienia. Charakteryzuje się on połączeniem dwóch elementów, włamania oraz zaboru rzeczy.

Włamanie oznacza zachowanie polegające na usunięciu przeszkody, stanowiącej zabezpieczenie danego przedmiotu, przy czym wskazuje się, iż nie musi ono polegać na stosowaniu siły fizycznej, oraz eksponuje cel, dla którego ustanowiona została przełamana przez zachowanie sprawcy bariera.

W niniejszej sprawie nie ma wątpliwości, iż P. M. przepiłowując kabłąk kłódki w pomieszczeniu piwnicznym należącym do sklepu (...) i zabierając z niej wieszak, wypełnił znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 kk. Ponadto przepiłowując kabłąk kłódki w pomieszczeniu piwnicznym należącym do T. G. (1), w celu zabrania z pomieszczenia tego wartościowych rzeczy usiłował dokonać przestępstwa z art. 279 § 1 kk.

Mając jednak na uwadze, że czyny zarzucone P. M. w pkt 4 i 6 zostały popełnione w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu Sąd uzupełnił kwalifikację prawną o fakt, iż zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk w brzmieniu przepisu obowiązującego w czasie ich popełnienia. Nadto należało częściowo dokonać zmiany opisu czynu z pkt 6 a/o przyjmując, iż przestępstwo zostało popełnione na szkodę S. B. (1), albowiem w momencie popełnienia czynu to ona była właścicielką sklepu (...) o którym mowa w zarzucie. Powyższe wynika z wiarygodnych zeznań D. B. (1).

Wymierzając oskarżonym karę, Sąd zgodnie z dyrektywami z art. 53 § 1 kk baczyl, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynu oraz cele kary w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej. Nadto w stosunku do D. S. (1) kierował się tym, aby sprawcę wychować, jako że wymienionego należało traktować jako młodocianego.

Stopień społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonych należy uznać za stosunkowo znaczny, albowiem oskarżeni wykazali się brakiem poszanowania dla mienia, działając jedynie z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej. Fakt nieposiadania pieniędzy, nawet na zakup żywności nie usprawiedliwia żadnego z mężczyzn. Podkreślić bowiem należy, że wymienieni mogli pieniądze pożyczyć bądź to od rodziny bądź od firm zajmujących się działalnością związaną z udzielaniem pożyczek, znaleźć zatrudnienie i pieniądze te oddać. Zdobywanie pieniędzy na

utrzymanie za pomocą czynów zabronionych zdaniem Sądu jednoznacznie wskazuje na fakt zdemoralizowania obu oskarżonych. Nie mniej jednak Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu zmniejsza stosunkowo nieznaczna wartość wyrządzonych przez oskarżonych szkód.

Jako okoliczność łagodzącą w stosunku do D. S. w zakresie pierwszego z zarzuconych i przypisanych mu czynów Sąd potraktował jego szczere przyznanie się do winy i naprawienie szkody.

W stosunku do P. M. Sąd nie dopatrywał się okoliczności łagodzących.

Jako okoliczność obciążającą w stosunku do obu oskarżonych Sąd potraktował ich uprzednią karalność, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, iż adekwatną reakcją karnoprawną za popełniony przez D. S. czyn będzie kara 3 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za czyny popełnione przez P. M. adekwatnymi karami będą: kara 3 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z pkt 3, oraz kara 1 roku pozbawienia wolności za czyny z pkt 4 i 6 i kara łączna 1 roku pozbawienia wolności.

Sąd nie znalazł podstaw do postawienia oskarżonym pozytywnej prognozy kryminologicznej. Uwypuklić należy, że w ocenie Sądu właściwości i warunki osobiste oskarżonych nie uzasadniają przekonania, że nie powrócą oni do przestępstwa i będą przestrzegali porządku prawnego. Za taką oceną przemawia w ocenie Sądu przede wszystkim uprzednia karalność oskarżonych. Przesłanka ta nie pozwala na przyjęcie, iż wobec oskarżonych cele kary zostałyby zrealizowane w warunkach wolnościowych, jako, że uprzednio orzekane kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania nie odniosły pożądanego skutku w zakresie prewencji indywidualnej. Podkreślić również należy to, że fakt iż oskarżeni są osobami młodymi nie może powodować automatycznie, że należy im wymierzyć kary łagodniejsze i to z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Wychowanie ich zdaniem Sądu wymaga bowiem oddziaływania resocjalizacyjnego w warunkach zakładu karnego, jako że kary wolnościowe co już podkreślono powyżej nie odniosły pożądanego rezultatu.

W pkt V wyroku Sąd zaliczył P. M. na poczet orzeczonej wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 26 listopada 2013r. do dnia 27 listopada 2013r. godz. 12:10.

W pkt VI wyroku Sąd na podstawie art. 46 § 1 kk przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk orzekł wobec P. M. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej popełnionym przez niego przestępstwem z pkt 6 poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej D. B. kwoty 250 zł. Wskazać należy, że z zeznań D. B. wynika, że wymieniona jest spadkobierczynią zmarłej S. B. (1), a w wyniku postępowania o dział spadku to właśnie jej przypadł składnik majątku w postaci sklepu prowadzonego przez jej matkę.

Jednocześnie przy podstawie skazań, wymiaru kary łącznej w stosunku do P. M., a nadto przy orzekaniu środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody oraz przy podstawie zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet kary w stosunku do P. M. Sąd zastosował art. 4 § 1 kk mając na względzie fakt, że przepisy obowiązujące w dacie popełnienia przez oskarżonych czynu, były względniejsze dla nich jako sprawców, niż przepisy obowiązujące w dacie orzekania.

W tych okolicznościach wymierzone oskarżonym kary są adekwatne do stopnia ich winy, uwzględniają stopień społecznej szkodliwości czynu oraz cele kary jakie mają osiągnąć tak wychowawcze jak i zapobiegawcze.

W pkt VII wyroku Sąd orzekł o wynagrodzeniu obrońców z urzędu obu oskarżonych zasądzając od Skarbu Państwa na ich rzecz odpowiednie wynagrodzenie.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd biorąc pod uwagę sytuację majątkową obu oskarżonych doszedł do wniosku, iż zasadnym jest ich zwolnienie od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty.

SSR Joanna Urlińska